

berettiger denne Udtalelse vedrørende det her foreliggende Lovforslag. Men naar det ærede Medlem dertil knytter Bemærkninger om, at jeg jo neppe kender Forholdene her, saa tillader jeg mig at henvise til, at dette Forslag har været behandlet af en Række af Mænd, som, hvad nu end det ærede Medlem finder paa at sige om dem, repræsenterer et overmaade stort fagligt Kendskab til Forholdene. Det ærede Medlem sagde, at der var for mange Teoretikere i denne Kommission. Saa vidt jeg kan se, er der kun en eneste Teoretiker i denne Kommission, nemlig Nationaløkonomen, det ærede Medlems Partifælle, Professor i Statsvidenskab Dr. Birck. Ingen af de andre er Teoretikere. De har alle hver sit Fag; og deres Interesse for og Beskæftigelse med denne Sag vidner om, at de ingenlunde er Teoretikere, men netop Praktikere. Men for det ærede Medlem har efterhaanden, synes jeg, Boligkommissionen antaget en saadan Karakter, at den virker som et rødt Klæde paa ham..... (Poul Rasmussen: Ja, en rød Kommission!). Ja, det var altsaa et træffende Udtryk, jeg anvendte, jeg ved ikke, om det andet Led i Sammenligningen forekommer det ærede Medlem lige saa træffende. Men hvad angaar Kommissionens politiske Farve, vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er stadigvæk Paastande, det ærede Medlem kommer med om denne Kommissions politiske Sammensætning, og jeg fastholder overfor det ærede Medlems Udtalelser, at der er flere konservative Medlemmer i denne Kommission, end der er Meningsfæller af mig i den. Nu nytter det maaske ikke synderligt for mig for Øjeblikket at forsøge paa at komme paa Forhandlingsfod med det ærede Medlem igen, det er maaske bedst ikke at røre ved saadanne ømme Punkter i urette Øjeblikke. Naar der gaar en lille Tid, heles vel nok disse Saar; det ærede Medlem og jeg har jo tidligere meget godt kunnet tale sammen.

Jeg vil imidlertid henstille til det ærede Medlems Partifæller at overveje, om det dog ikke er lidt urigtigt at stille sig saaledes, som det ærede Medlem gør det paa det konservative Partis Vegne, overfor Forslag, som kommer, tiltraadt af Formanden for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, som er en i det konservative Parti meget anset Mand, Repræsentanten

for de danske Købstadforeninger, Købmand Mikael Johansen, som er en i Provinsernes konservative Parti meget anset Mand, Repræsentanten for Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, Direktør for Portland Cementfabrikker D. Berg — jeg ved ikke, om det er ham, det ærede Medlem regner for en udpræget Teoretiker — og endelig en indenfor det konservative Folkeparti saa anset Politiker som Professor Birck. Mon det dog ikke er urimeligt at betragte Forslag, som kommer med Støtte fra saadanne store Institutioners Side og fra Mænd, som spiller en saadan Rolle i det konservative Folkeparti, som disse Mænd gør det, paa den overlegne Maade, som det ærede Medlem, der fører Ordet her for København, efterhaanden har fundet Behag i at anvende. Mig kan det ikke saare, at det ærede Medlem omtaler sine Partifæller som saadanne temmelig naragtige Personer, der deltager i en Fastelavnskomedie, som er Teoretikere, som ikke ved Besked med noget som helst, som fremsætter Forslag, som det høje Ting ikke behøver at tage det mindste Hensyn til. Jeg ved ikke, om det egentlig er hensynsfuldt overfor dem. Jeg ved ikke, om de Herrer vil komme til at gengælde det ærede Medlems Følelser, men jeg tillader mig at sige, at det Arbejde, som er nedlagt i denne Kommission af de Mænd, er et saadant, at det vel kan forsvares, at de behandles med Alvor af dette høje Ting, altsaa paa en anden Maade end den, det ærede Medlem gør dem til Genstand for. Naa, jeg sagde før, at det gaar jo ikke altid saa galt, som Ordføreren taler, og det ærede Medlem har jo i den sidste Tid gjort alt, hvad han kunde, for overhovedet at lægge alle de Hindringer i Vejen for denne Lovgivning, som det var ham muligt, for at spænde Ben for ethvert Forsøg paa ved Foranstaltninger fra Statens Side at hindre de beklagelige Følger af Bolignøden. Det ærede Medlem har gjort sig det til et Speciale at søge at lægge Hindringer i Vejen herfor, men naar man kommer til Udvalgsbehandling, viser det sig dog lykkeligvis, at disse Forhold er af en saa alvorlig Karakter, at man ikke ønsker at behandle dem å la det ærede Medlem som „Fastelavnsløjer“. Disse Forhold er af en alvorlig Karakter, og derfor haaber jeg ogsaa, at de vil trænge sig frem gennem det ærede Medlems øjeblikkelige Uvillie, saaledes